

Het rationele godsbewijs

Het bestaan van Allah ﷻ

Het bestaan van Allah ﷻ is rationeel noodzakelijk. Non-existentie is voor hem niet van toepassing. Al het ander buiten Allah ﷻ is rationeel mogelijk. Allah ﷻ openbaart:

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ¹

Betekenis: “Allah is de schepper van alles.”

Het bestaan van het universum duidt op het bestaan van een schepper die dit heeft geschapen. Allah ﷻ openbaart:

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ²

Betekenis: “Zijn zij geschapen zonder een schepper? Of zijn zij de scheppers (van hunzelf)?”

Als de schepper van dit universum wordt ontkend, dan wordt eigenlijk het bestaan van dit universum ontkend, terwijl het bestaan van het universum duidelijk waar te nemen is. Het is rationeel onmogelijk dat het universum bestaat en tegelijkertijd niet bestaat. Dit is contradictoir.

De geliefde profeet ﷺ heeft gezegd:

إِنَّ اللَّهَ صَانِعُ كُلِّ صَانِعٍ وَصَنَّعَتِهِ³

Betekenis: “Voorwaar Allah is de schepper van elke maker en zijn fabricatie.”

¹ Koran, 39:62.

² Koran, 52:35

³ Overgeleverd door de hadithgeleerde al-Hakim in *al-mustadrak* met meerdere ketens. Bovendien authentiek verklaard door de hadithgeleerde al-Zahabi.

Wat betreft het rationeel bewijs voor het bestaan van Allah ﷻ, dat is het later ontstaan van het universum. Hiermee wordt bedoeld dat het universum contingent is, dus het is existent geworden nadat ze non-existent was. Het universum is alles behalve Allah ﷻ. Het treden van het universum van non-existentie naar existentie is het bewijs voor de existentie van Allah ﷻ. Als het universum geschapen is, dan betekent dit dat het een schepper heeft en dat is Allah ﷻ. Als het universum geen schepper zou hebben, maar vanuit zichzelf zou ontstaan, dan zou dat betekenen dat het bestaan ervan is gekozen boven het niet-bestaan ervan, zonder een keuzemaker - dit is contradictoir. Hoe kan er nou een keuze gemaakt zijn tussen de opties: het bestaan en niet-bestaan van het universum als er niemand is die deze keuze maakt. Iemand heeft deze keuze gemaakt, hij heeft ervoor gekozen om het universum te laten bestaan en heeft het gemaakt.

Ter illustratie:

Er is een schilderwerk dat is afgebeeld op een canvas. De mogelijkheid bestond dat er niets op het canvas werd geschilderd, maar de afbeelding is toch geschilderd. Dit duidt erop dat er een keuze is gemaakt tussen wel of niet schilderen en uiteindelijk heeft men ervoor gekozen om het te schilderen. Als men zou beweren dat het schilderwerk vanzelf is ontstaan, dan zou dit betekenen dat er niemand is geweest die de keuze heeft genomen tussen de twee opties 'wel of niet schilderen'. Dit is een duidelijke contradictie, want er is een keuze gemaakt tussen twee opties, maar er wordt beweerd dat er niemand is die deze keuze heeft gemaakt. Dit gaat in tegen het gezond verstand. Het gezond verstand zegt:

التَّزْجِيحُ بِلَا مُرَجِّحٍ مُّحَالٌ عَقْلِيٌّ

Betekenis: "Een keuze/specificering zonder een keuzemaker/specificeerder is rationeel onmogelijk."

Het gehele universum en wat er in zit, bestonden eerst niet. Het is overduidelijk volgens het gezond verstand dat 'iets' continu hetzelfde blijft zolang er geen externe factor aanwezig is

die verandering brengt aan dit 'iets'. Als er in de linker schaal van een weegschaal 1 kg wordt gelegd en in de rechter schaal 2 kg, dan is het duidelijk dat de rechter schaal zwaarder weegt en dus omlaag gaat en de linker schaal omhoog. Zolang er geen externe factor aanwezig is die het gewicht op de schalen verandert, kunnen de posities van de schalen niet veranderen. Op dezelfde manier woog de non-existentie van het universum zwaarder dan de existentie ervan (toen het universum niet bestond). Opeens is de existentie van het universum zwaarder gaan wegen aangezien het universum nu bestaat. Er moet dus een externe factor zijn die deze verandering heeft laten plaatsvinden.

Het bewijs voor de contingentie van het universum

Als men het universum goed bekijkt, dan ziet hij dat het universum verdeeld kan worden in twee onderdelen: (1) objecten die bestaan uit atomen⁴ en (2) symptomen⁵, zoals 'bewegen' of 'stilstaan' of 'een kleur', enzovoorts. Een voorbeeld is 'een groen boek dat lang is'. Het boek is een object dat bestaat uit atomen en symptomen. Atomen zijn de deeltjes die in hun samenstelling het boek vormen. De symptomen van het boek zijn dan bijvoorbeeld: groen en lang. Om de contingentie van het universum te bewijzen, wordt eerst de contingentie van de atomen en de symptomen aangetoond. Als dit is bewezen, is hiermee ook de contingentie van het universum bewezen.

Het bewijs voor de contingentie van de atomen en symptomen is dat de objecten altijd samen gaan met symptomen. Objecten bestaan uit atomen. Het is overduidelijk dat symptomen ontstaan en weer non-existent worden. Dit kan men waarnemen. Als een object beweegt en vervolgens stilstaat, dan zien we dat de eigenschap 'bewegen' non-existent wordt. Als het object weer begint te bewegen, dan zien we dat de eigenschap 'bewegen' weer is ontstaan. Eigenschappen zijn dus 'veranderlijk'. Zo bewijzen we dat eigenschappen een begin en een eind hebben en niet eeuwig kunnen zijn, want non-existentie is niet van toepassing voor 'iets' wat eeuwig is. Vanwege het feit dat objecten niet kunnen scheiden van

⁴ Met atoom wordt hier bedoeld 'het bestanddeel van de materie dat ondeelbaar is'.

⁵ Of eigenschappen en accidenten.

eigenschappen, zijn de objecten dus ook niet eeuwig en hebben een begin en een eind. Wat niet kan scheiden van iets wat contingent is, moet zelf ook contingent zijn. Iets wat 'iets dat een begin heeft van bestaan' niet vooraf kan gaan, heeft dus ook een begin van bestaan. Objecten kunnen eigenschappen niet voorafgegaan zijn in het bestaan, want ze gaan altijd gepaard en kunnen niet uit elkaar. Als eigenschappen dus een begin hebben van bestaan, moeten de objecten ook een begin hebben van hun bestaan.

Ter verduidelijking:

1. De objecten die uit atomen bestaan, gaan gepaard met eigenschappen, zoals bewegen en stilstaan. Er is geen object voor te stellen dat geen eigenschappen heeft. Dit is ook andersom zo. Eigenschappen kunnen niet zelfstandig bestaan en hebben een object nodig om te bestaan. Deze beide zaken gaan dus altijd gepaard. Dit is duidelijk waar te nemen.
2. Als een object beweegt, dan is de eigenschap 'stilstaan' non-existent geworden. Deze eigenschap bestaat niet meer. Als een object stilstaat, dan is de eigenschap 'bewegen' non-existent geworden. Men kan niet zeggen dat de eigenschap niet non-existent wordt, maar slechts verdwijnt, want anders zou dit betekenen dat het object beweegt en tegelijkertijd stilstaat en dit is rationeel absurd. Dit is ook van toepassing op alle andere eigenschappen.
3. Als de eigenschappen non-existent kunnen worden, zijn ze dus contingent en kunnen niet eeuwig zijn, want 'iets' waar non-existentie voor opgaat, kan niet eeuwig zijn, want eeuwig houdt voortdurende existentie in en accepteert geen non-existentie.
4. Dus objecten die altijd gepaard gaan met eigenschappen zijn ook contingent, want objecten kunnen de eigenschappen nooit voorafgegaan zijn in het bestaan en kunnen niet bestaan als de eigenschappen niet bestaan, want er is geen object voor te stellen zonder eigenschappen. Dus als eigenschappen een begin hebben, moeten de objecten ook een begin hebben.
5. Objecten en eigenschappen zijn contingent dus ze moeten ooit een begin van bestaan hebben gehad. Er moet dus een tijdperk zijn waarin geen één object en

eigenschap bestonden, want het is rationeel onmogelijk dat ze geen begin van bestaan hebben, anders zou er sprake zijn van eeuwige regressie. De toelichting en absurditeit hiervan komt hierna aan bod.

6. Als objecten, dus eigenlijk de atomen en eigenschappen, contingent zijn, dan is het universum ook contingent, want deze bestaat uit atomen en eigenschappen.

Hiermee is de contingentie van het universum vast komen te staan.

De eeuwigheid van Allah ﷻ

De betekenis hiervan is dat non-existentie Allah ﷻ nooit vooraf is gegaan. Hoe oud iets ook is, het is uiteindelijk voorafgegaan door non-existentie, want het bestond eerst niet en nu wel. Dit is echter niet zo als het gaat om Allah ﷻ. Het bestaan van Allah ﷻ heeft geen begin.

Allah ﷻ openbaart het volgende:

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ⁶

5

Betekenis: “Hij is de Eerste (zonder een begin) en de Laatste (zonder een einde), de Zich Manifesterende en de Verborgene en Hij is de wetende van alles.”

In de Koran staat duidelijk dat het bestaan van Allah ﷻ eeuwig is zonder een begin te hebben. Iemand met een gezond verstand zal uiteindelijk ook bevestigen dat het bestaan van de schepper geen begin kan hebben. Non-existentie is niet van toepassing voor Allah ﷻ. Er bestaat een schepper die alles en iedereen heeft gemaakt, want anders zou er nu niets bestaan. Er moet een eerste oorzaak geweest zijn van alles wat bestaat, een onveroorzaakte.

Als men de eerste oorzaak, de schepper der werelden, ontkent, dan betekent dit dat er nu niets bestaat, want er is volgens deze bewering niemand die het bestaan van alles en iedereen heeft veroorzaakt. De ontkeners van de schepper kunnen echter met twee tegenargumenten komen die rationeel absurd zijn.

⁶ Koran, 57:3

Tegenargument 1:

Alles wat we zien, is ontstaan door middel van eeuwige regressie welke *tasalsul* wordt genoemd in het Arabisch. Dit is een eindeloze terugkeer in de tijd. Het gaat hier om oneindige reeks oorzaken. Dus een ketting van oorzaken die geen begin heeft. Bijvoorbeeld: persoon A is veroorzaakt door persoon B en persoon B door persoon C en persoon C door persoon D en zo gaat het door zonder dat het stopt bij een beginveroorzaker. Dit houdt dus in dat alle schepselen een gevolg zijn van andere schepselen die weer een gevolg zijn van andere schepselen en deze reeks van oorzaak-gevolg gaat eindeloos door. Dit gebeurt zodanig dat elk een gevolg is ten opzichte van het schepsel ervoor en een oorzaak is ten opzichte van het schepsel erna zonder dat er een onveroorzaakte beginveroorzaker is die deze reeks van schepselen heeft veroorzaakt.

Ter illustratie:

... → ... → persoon A → persoon B → persoon C → persoon D → persoon E → ... → ...

Als we naar de bovenstaande reeks van oorzaak-gevolg kijken, dan zien we dat elke persoon een oorzaak is, maar ook een gevolg. Persoon B is een gevolg van persoon A, maar persoon B is tegelijkertijd ook een oorzaak van persoon C.

Elke persoon met een gezond verstand oordeelt op de absurditeit van deze bewering. Het is volkomen duidelijk dat dit rationeel onmogelijk is. Hoelang deze reeks ook is, de continuïteit ervan verandert het feit niet dat deze reeks uit schepselen bestaat en dat het bestaan van deze schepselen mogelijk en contingent is. Dit betekent dat het bestaan van hun gekozen is tegenover het niet-bestaan. Er is dus een keuze gemaakt. Het ontkennen van een externe factor die deze keuze heeft gemaakt, is dan niet meer mogelijk.

Als we goed naar de bovenstaande reeks kijken, dan zien we dat elke schakel (persoon) zijn bestaan te danken heeft aan de schakel die ervoor staat. Nu wordt het overduidelijk dat geen één schakel op zichzelf een onafhankelijk effect kan hebben, want elke schakel is afhankelijk van de schakel ervoor. Dit betekent dus dat er dan een onafhankelijke

onveroorzaakte externe factor moet zijn die deze reeks leven heeft gegeven, heeft laten bestaan en ervoor zorgt dat deze reeks door blijft gaan van de ene schakel naar de volgende schakel. Nu blijven er dus twee mogelijkheden over:

1- Of deze hele reeks van schepselen bestaat niet, want het bestaan van de onveroorzaakte beginveroorzaker staat niet vast.

2- Of deze hele reeks van schepselen bestaat wel, maar dan bestaat er ook een onafhankelijke en onveroorzaakte veroorzaker die deze reeks heeft doen ontstaan.

Het is duidelijk dat de eerste bewering rationeel onmogelijk is, want men kan met zijn zintuigen waarnemen dat schepselen bestaan. Het kan dus niet zo zijn dat er niets bestaat, want we zien en voelen dat het universum bestaat.

De tweede bewering blijft over. Dit is ook waar het gezond verstand ons naar toe brengt. Nu is het duidelijk geworden dat *tasalsul* rationeel absurd is en dat het niet klopt. Met behulp van een aantal voorbeelden zullen we deze absurditeit nader toelichten:

Voorbeeld 1

Als ik nu met een bewering kom waar ik stellig in geloof. Jij ontkent het bestaan van deze bewering en jij vraagt mij om een bewijs. Vervolgens breng ik jou een bewijs dat op zichzelf niet vaststaat, maar dit bewijs is weer bewezen door een ander bewijs. Wanneer jij mij vraagt om het bewijs van dit bewijs, dan breng ik jou een bewijs dat weer niet op zichzelf vaststaat, maar dat bewezen is door een ander bewijs. Zo gaat deze discussie eindeloos door zonder dat het stopt bij een vaststaand bewijs dat onafhankelijk is van een ander bewijs.

Als we nu goed kijken naar voorbeeld 1, dan zien we duidelijk dat de eerste bewering en de andere bewijzen die zijn gegeven geen intrinsieke waarde hebben, want er is geen vaststaand bewijs aanwezig dat onafhankelijk is van een ander bewijs en het fundament vormt voor de eerste bewering en bewijzen ervan.

Als er nu wordt gezegd dat dit eindeloos doorgaat zonder te stoppen, wat zou het verstand dan hierover zeggen? Ongetwijfeld zal het verstand deze bewering verloochenen. Als we nu accepteren dat het wel eindeloos doorgaat, dan zou dit betekenen dat er geen eerste plant is die niet afkomstig is van een andere plant. Dan zou dit betekenen dat deze hele reeks aan planten niet bestaat, omdat de oorsprong en afkomst ervan niet bestaan.

Voorbeeld 4

Jij bent een soldaat en je vraagt aan je commandant toestemming om te schieten. Je commandant vraagt hiervoor toestemming aan zijn eigen bevelhebber. Hij vraagt weer toestemming aan zijn eigen bevelhebber. Deze weer aan zijn eigen bevelhebber en zo blijft het oneindig doorgaan.

Als deze eindeloos doorgaat zonder te stoppen, is het dan mogelijk dat de eerste soldaat schiet met zijn wapen? Logischerwijs niet, want elke bevelhebber die om toestemming wordt gevraagd is weer afhankelijk van de toestemming van een andere bevelhebber.

Ten slotte willen we hier met betrekking tot *tasalsul* nog een punt aanhalen, namelijk dat bepaalde schepselen uitsterven. Als de reeks van oorzaak-gevolg eindeloos door zou gaan, zodanig dat elke schakel een gevolg is van de schakel ervoor en een oorzaak is voor de schakel erna, dan zou er geen één schepsel uitsterven. Hoe kan deze reeks beëindigen, terwijl het een oorzaak is voor de schakel erna, dus het zou dan verder moeten gaan. Als dit niet gebeurt, dan is de laatste schakel dus geen oorzaak zoals de voorgaande schakels, maar alleen een gevolg en dit gaat in tegen het principe van de *tasalsul*.

Tegenargument 2:

Alles is ontstaan vanuit zichzelf. Er is geen externe veroorzaker geweest die het bestaan van het universum heeft veroorzaakt. Het universum heeft zichzelf laten ontstaan. Bijvoorbeeld: persoon A en B bestonden eerst niet en ze hebben elkaar laten ontstaan. Persoon A heeft persoon B gemaakt en persoon B heeft persoon A gemaakt. Of bijvoorbeeld: Persoon A bestond eerst niet en hij heeft zichzelf laten bestaan en nu bestaat hij.

Het is natuurlijk duidelijk dat dit allemaal rationeel onmogelijk is, want er is een duidelijke contradictie in deze stelling. In het bovenstaande voorbeeld bestaat persoon A niet, maar is wel in staat om iets te laten ontstaan, namelijk persoon B. Hoe kan iets nou iets anders doen ontstaan, terwijl hij zelf niet bestaat. Persoon A heeft zijn bestaan te danken aan persoon B. Terwijl persoon A persoon B had gemaakt. Hetzelfde geldt voor het tweede voorbeeld. Persoon A schiept zichzelf, terwijl hij niet bestaat. Dit is rationeel onmogelijk. Het gezond verstand accepteert dit niet. Hetzelfde geldt voor de bewering dat het universum vanuit zichzelf is ontstaan. Dit impliceert namelijk dat hij zichzelf van de non-existentie naar de existentie heeft gebracht, maar als iets zelf niet eens bestaat, hoe kan hij dan iets laten bestaan? Of als men zegt dat het universum met zijn eigen effect is ontstaan. Wat is dan de eerste stof of atoom die al het ander in het bestaan vooraf is gegaan en een aanleiding is geweest voor het bestaan van al het ander? Wat deze eerste stof of atoom ook mag zijn, dan zeggen wij: "Wie is het dan die deze eerste stof of atoom of effect heeft doen ontstaan, terwijl het eerst niet bestond?"

De oneindigheid van Allah ﷻ

Dit houdt in dat non-existentie nooit van toepassing kan zijn op Allah ﷻ, want als non-existentie wel van toepassing zou zijn, dan zou Hij ook een begin moeten hebben, omdat zijn bestaan 'mogelijk' wordt en niet meer noodzakelijk. Dit kan als volgt weergegeven worden:

- a. Het bestaan van Allah ﷻ kan een einde hebben.
- b. Dus non-existentie is voor Allah ﷻ van toepassing.

- c. Dus Allah ﷻ is contingent, want zijn bestaan is mogelijk en niet noodzakelijk, want Hij kan ook niet bestaan.
- d. Dus zijn bestaan heeft een begin, want zijn bestaan is nu niet voortdurend. Hij is pas gaan bestaan na een non-existentie. Dit duidt op 'een begin' van zijn bestaan.
- e. Als we zeggen dat het bestaan van Allah ﷻ een einde heeft, dan bevestigen we tegelijkertijd ook dat zijn bestaan een begin heeft gehad.

Voorheen is bewezen dat beginloosheid met betrekking tot Allah ﷻ rationeel noodzakelijk is. Als iets geen begin heeft, dan kan het ook geen einde hebben. Dit is gebaseerd op het volgende logische principe:

كُلُّ مَا ثَبَتَ قَدَمُهُ اسْتَحَالَ عَدَمُهُ

Betekenis: "Alles waarvan de beginloosheid vaststaat, de non-existentie ervan is rationeel absurd."

Allah ﷻ openbaart hierover het volgende:

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ وَ يَبْقَىٰ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ⁷

Betekenis: "Alles op de aarde zal vergaan. Alleen het wezen van jouw Heer blijft, de Bezitter van heerlijkheid en eer."

De eenheid van Allah ﷻ

De islam staat bekend om het monotheïsme en dit is de religie van alle profeten vanaf de profeet Adam tot en met de geliefde profeet Mohammed ﷺ. Na deze profeten is de ware religie die zij hadden verkondigd echter verbasterd door de mensen die hun eigen begeertes en belangen volgden. Zo zijn er verschillende opvattingen en dogma's ontstaan, zoals de christenen en Joden nu denken op basis van de boeken die ze in hun beschikking hebben. De

⁷ Koran, 55:26-27

oorspronkelijkheid van deze boeken waren de openbaringen die de profeten Musa en 'Isa (vrede en zegeningen zij met hen) hadden gebracht van Allah ﷻ. De mensen hebben deze boeken gewijzigd door dingen eruit te halen en/of toe te voegen. Zo zijn er dwalende groeperingen ontstaan die Allah ﷻ zaken toeschrijven wat in gaat tegen het gezond verstand en de goddelijke openbaringen. Ze erkennen goden naast Allah ﷻ. Ze beweren dat Allah ﷻ kinderen heeft. Dat de profeet 'Isa of de engelen kinderen of deelgenoten zijn van Allah ﷻ of dat de profeet 'Isa god is. Deze polytheïstische gedachten zijn een verzinzel van de mensen en hebben geen enkele fundering in de goddelijke openbaringen. Allah ﷻ openbaart:

فَاعْلَم أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ⁸

Betekenis: "Weet, dat er buiten Allah geen god bestaat."

12

Deze eigenschap van Allah ﷻ wordt *wahdaniyya* genoemd in het Arabisch. Allah ﷻ is dus één en uniek in zijn wezen, eigenschappen en handelingen. Dit wordt in het Arabisch *tawhid* genoemd. De rationele bewijzen hiervan kunnen als volgt opgesomd worden:

1- Degenen waaraan goddelijkheid wordt toegeschreven, zoals standbeelden, sterren, dieren of mensen, bezitten geen goddelijke eigenschappen. Tot deze eigenschappen behoort: iets uit het niets scheppen en in staat zijn om alles te doen. Allah ﷻ openbaart het volgende hierover:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَ لَوْ

اجْتَمَعُوا لَهُ وَ إِن يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَ الْمَطْلُوبُ⁹

⁸ Koran, 47:19

⁹ Koran, 22:73

Betekenis: "O mensen, een gelijkenis wordt gegeven, luistert er naar. Voorzeker, degenen die jullie aanbidden in plaats van Allah, kunnen nooit een vlieg scheppen, al zouden zij (die afgoden) daar allen voor verzamelen (om samen te werken). Indien een vlieg iets van hen wegneemt, zij kunnen dat niet terugnemen van hem. Zwak is zowel de vrager als de gevraagde."

2- De geordendheid, harmonie en compatibiliteit in de schepping duiden op de eenheid van de schepper. Zo heeft een handtekening een geldigheid bij contracten en formulieren. Als twee handtekeningen met elkaar overeenkomen, dan weet men dat de tekenaar hetzelfde is. Dit geldt ook voor een imprint. Als men twee dezelfde imprints ziet, dan weet hij dat dit van eenzelfde persoon is. De wetenschappers hebben tegenwoordig bewezen dat de ontwerpmethode in de gehele schepping hetzelfde is. Alle schepselen bestaan uit atomen. De opbouw en samenstelling van de schepping is volgens één methode, ook al zijn de symptomen van de schepping verschillend.

3- Als er meerdere goden zouden bestaan, dan zouden ze onenigheid kunnen krijgen in iets. De ene zou bijvoorbeeld de stilstand van iets willen, terwijl de andere god de beweging ervan zou willen. Het is absurd dat beide symptomen tegelijkertijd plaatsvinden. Tevens is het absurd dat iets wat god wil niet gebeurt, want anders zou dit erop duiden dat hij zwak is. Het is dus noodzakelijk dat één van de twee symptomen plaatsvindt. De ware god is dan degene waarvan zijn wil plaats is gevonden en de andere kan geen god zijn, omdat die zwak is. Allah ﷻ openbaart hierover:

لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا¹⁰

Betekenis: "Indien er buiten Allah andere goden zouden zijn in de hemelen en aarde, zouden de hemelen en aarde voorzeker tot chaos zijn vervallen."

¹⁰ Koran, 21:22

Op deze manier is de eenheid van Allah ﷻ vast komen te staan volgens het gezond verstand. Daarom heeft de profeet Ibrahim (vrede en zegeningen zij met hem) gezegd tegen Namrud die zichzelf goddelijkheid toeschreef, zoals in de Koran geopenbaard:

قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ¹¹

Betekenis: “Ibrahim zei: Voorzeker, Allah doet de zon van het oosten opgaan, doe jij haar van het westen opgaan.”

Wanneer Namrud begreep dat hij niet in staat was om zoiets te gaan doen, verstomde hij in verbazing. Dit is het systeem van Allah ﷻ. Alleen Hij is in staat om dit te wijzigen. Wanneer Hij zich iets voorneemt, is zijn gebod slechts: ‘wees’ en het wordt.

De uniekheid van Allah ﷻ

Dit betekent dat Allah ﷻ anders is dan al het ander, namelijk de schepselen. Het wezen¹² van Allah ﷻ is niet zoals die van een ander. Dit geldt ook voor zijn eigenschappen en handelingen. Allah ﷻ openbaart hierover:

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ¹³

Betekenis: “Niets is aan hem gelijk en Hij is de Alhorende, de Alziende.”

Er is een consensus bereikt onder de vroegere en latere sunni¹⁴ geleerden dat Allah ﷻ in geen enkel opzicht op zijn schepping lijkt en dat Hij vrij en verheven is van lichamelikheden,

¹¹ Koran, 2:258

¹² De bedoeling met het woord ‘wezen’ is ‘een bestaande entiteit’, dus hij die bestaat.

¹³ Koran, 42:11

¹⁴ Dit woord is afgeleid van de term *Ahl al-Sunna wa al-Jama'a*. Vrij vertaald, betekent het ‘de mensen die de profeet en zijn metgezellen volgen’. Deze term is weer afgeleid uit verschillende authentieke overleveringen waarin de geliefde profeet wordt gevraagd om degenen die gered zullen worden van het helle vuur. Hierop antwoordt de geliefde profeet dat zij degenen zijn die de Sunna en de metgezellen volgen. Degenen die zijn

vormen, beperkingen en het zich bevinden in plaats of richtingen. De materie heeft een vorm en is beperkt in tijd en plaats. Al deze zaken zijn rationeel absurd met betrekking tot Allah ﷻ, want al deze zaken zijn contingent en geschapen. Allah ﷻ is eeuwig. Wat eeuwig is, kan niet lijken op de contingenten. Als de mens iets niet kan waarnemen, maar hij weet wel dat het bestaat, dan zal hij het proberen te verbeelden in zijn hoofd. Zijn verbeelding zal echter de schepping en de materie niet te boven kunnen gaan. Men kan van alles verbeelden in zijn hoofd, maar hij blijft maar in de context van de schepping. Vandaar dat de geleerden hebben gezegd:

كُلُّ مَا خَطَرَ بِبَالِكَ فَاللَّهُ بِخِلَافِ ذَلِكَ

Betekenis: “Alles wat in je voorstellingsvermogen komt, Allah is anders dan dat.”

Men kan zich geen voorstelling maken van Allah ﷻ, want zijn verstand en voorstellingsvermogen zijn beperkt en begrensd binnen de context van geschapen zaken. Er komt niets anders op in zijn denkvermogen dan alleen datgene wat waargenomen kan worden met zintuigen en beperkt, gevormd en contingent is. Daarom heeft de geliefde profeet ﷺ gezegd:

تَفَكَّرُوا فِي آلَاءِ اللَّهِ وَ لَا تَفَكَّرُوا فِي اللَّهِ¹⁵

Betekenis: “Denken jullie na over de gunsten van Allah en niet over Allah.”

De onafhankelijkheid van Allah ﷻ

Wij kunnen ons geen object voorstellen dat geen symptomen heeft, zoals kleuren, vormen, grootte, etc. Wij kunnen ons ook geen symptomen voorstellen die zelfstandig bestaan

afgedwaald van het pad van de Koran en Sunna worden *Ahl al-Bid'a* genoemd. Dit zijn dus de sekten die innovatie hebben gebracht in de religie.

¹⁵ Overgeleverd door de hadithgeleerde al-Tabarani *al-mu'jam al-awsat*. Het is authentiek verklaard door de hadithgeleerde al-Sakhawi in *al-maqasid al-hasana*.

zonder een object. Objecten en symptomen hebben een schepper nodig, omdat ze beperkt en contingent zijn. Al deze zaken die we hebben opgenoemd aan objecten en symptomen zijn rationeel absurd met betrekking tot Allah ﷻ. Allah ﷻ heeft niet iets nodig om daarmee te kunnen voortbestaan zoals dat het geval is bij de symptomen. Hij heeft ook geen schepper of specifischer nodig zoals dat het geval is bij de contingenten. Dit, omdat Allah ﷻ eeuwig en absoluut onafhankelijk is. Was Hij niet onafhankelijk, dan zou Hij zwak zijn en dit gaat niet op voor de schepper.

Opmerking:

Daarnaast heeft Allah ﷻ nog meer essentiële eigenschappen welke noodzakelijk zijn voor een schepper en god. Dit zijn eigenschappen zoals alles kunnen zien, horen en weten, in staat zijn alles te doen, wensen en scheppen.

